

Josep Sánchez Llibre (Vilassar de Mar, Maresme, 1949), és el portaveu d'economia i hisenda de CiU al Congrés dels Diputats i membre del comitè de govern d'Unió Democràtica de Catalunya. Aquesta formació, que acaba de fer el seu 24è congrés, proposa obertament l'anomenada 'sociovergència' com a fórmula alternativa a l'actual govern català.

“L'únic que ha trencat la unitat en el finançament és el PSC”

Després del congrés d'Unió s'han visualitzat molt les relacions entre vosaltres i el PSC. En què li interessa, a Unió, aquesta relació?

—A Unió sempre hem defensat que el diàleg entre les formacions polítiques és una eina imprescindible. Per tant, és veritat que un pot arribar a pensar, pel que s'ha anat veient als titulars de la premsa d'aquests darrers dies, que hem prioritzat la relació política amb el PSC, però, realment, això no és cap novetat. Sempre ha estat un element interessant i molt rellevant de la nostra formació la relació política amb les altres formacions.

Potser en aquest cas hem anat una mica més enllà. En el sentit que creiem que al govern de Catalunya li interessa recuperar la centralitat política. I per a nosaltres aquesta centralitat no està representada per l'actual fórmula de govern del tripartit, del PSC, ERC i ICV. Per tant, hem volgut iniciar aquesta nova etapa de la nostra formació, després del 24è congrés d'Unió dels dies 18 i 19 d'octubre, plantejant la possibilitat que el tripartit, que no representa la centralitat que Catalunya necessita, sigui substituït per una centralitat que aportaria un

govern entre socialistes i CiU. És una reflexió que fem pensant en el futur, ja que ara no és possible. Aquest govern fort i estable permetria a Catalunya de sortir d'aquesta situació de crisi actual, ja que el govern tripartit, feble, sense idees, difícilment ho pot fer.

—Assumir aquesta via, com alguns fan notar des de Convergència, no és assumir que CiU no té la capacitat de presentar-se com una alternativa sòlida en ella mateixa?

—Bé, a les dues últimes eleccions s'ha demostrat que CiU ha guanyat, però hi ha hagut una aliança entre les diverses forces d'esquerres que li han impedit de governar. Aleshores, nosaltres pretenem que CiU sigui l'alternativa del futur, que tornem a guanyar les eleccions i evitar que es pugui reproduir una aliança com la de les dues darreres legislatures. Crec que és obrir una nova etapa. És clar que si aconseguíssim majoria absoluta no caldria plantejar res d'això, però és molt difícil, perquè el temps de les majories absolutes ja s'ha acabat.

—Aquesta proposta d'Unió de sociovergència, es pot compaginar amb la proposta de la casa gran del catalanisme de Convergència?

—A Unió tenim un màxim respecte per les propostes dels nostres socis, com la de la *casa gran* del catalanisme. Però passa que tenim els nostres propis plantejaments. Unió fa molts anys que existeix, des del 1931, i entenem que els nostres objectius i interessos van en una altra línia. Però, al capdavall, per a veure què haurem de proposar finalment a Catalunya a termini mitjà, caldrà esperar, en primer lloc, que es convoquin eleccions a Catalunya. Finalment, el plantejament de la *casa gran* de Convergència i el d'aquesta centralitat política, amb la reflexió d'un govern entre socialistes i CiU que fa Duran a la cloenda del congrés van en una línia, que tant de bo faci que CiU torni a governar després d'unes eleccions i que Artur Mas sigui el nou president de la Generalitat de Catalunya.

A més a més, a CiU tenim vora 30 anys d'experiència d'anar plegats. Quan arribi el moment de redactar un programa electoral, es farà amb les aportacions de Convergència i les d'Unió, i el defensarem conjuntament. Sempre dic que, afortunadament, i malgrat haver estat a l'oposició i haver passat per uns moments molt difícils, la federació de CiU no té data de caducitat, ans al contrari. En aquests moments, vista la manca de lideratge que hi ha al tripartit i la manca d'idees davant aquesta situació de crisi, penso que CiU obtindrà uns bons resultats a les properes eleccions del Parlament de Catalunya, si sabem guanyar-nos la confiança de la ciutadania. Vull dir que, malgrat allò que alguns volen fer creure, tot i que potser fem propostes diverses, els plantejaments de CDC i d'Unió van en la mateixa direcció de poder recuperar el govern del nostre país a les eleccions al Parlament de Catalunya.

—Tant Convergència com Unió, però, han parlat de la necessitat de revisar els acords de la federació als congressos respectius. Què proposa, concretament, Unió?

—Hi ha una primera premissa important. Seria un suïcidi polític desfer la federació. Ho repeteixo: la federació, ara com ara, no té data de caducitat. Ara bé, si Convergència, al seu congrés, va proposar de reformular únicament el punt de les relacions en



JORDI PLAY

l'àmbit municipal, nosaltres diem que si tots dos partits volen fer-ho, no només replantegem un punt, sinó que ho revisem tot. És a dir, si hem de fer un canvi, fem propostes noves per a refer tot el pacte. Ara bé, pensant en la continuïtat de CiU. Aquest és una de les conclusions del nostre congrés.

—Això vol dir, per exemple, que els caps de llista no siguin assignats de manera tan automàtica?

—Ah, és que jo no hi he pensat, ni he entrat en detalls. Jo parteixo d'aquesta revisió sobre la base que la pervivència de la federació és inqüestionable, i penso que és tenir miopia política plantejar d'anar separats. Ara, som al segle XXI; per tant, calen idees innovadores. Si es vol revisar la federació, fem-ho de manera total i posem al dia tots aquells aspectes que es puguin modernitzar i ens puguin enfortir.

—Entrem en la negociació presupostària a Madrid, tot i que no

acabem de deixar la relació de la federació. Els dos partits de la federació han coincidit en l'estratègia a Madrid, en matèria de negociació presupostària?

—Primer, i molt contundent: són rotundament falses totes les afirmacions que han sortit als mitjans de comunicació, segons les quals en aquests pressupostos les estratègies de Convergència i les d'Unió són diferents. L'estratègia que ha plantejat al grup parlamentari de Madrid el senyor Duran és totalment coincident amb la del senyor Mas, i amb la d'ambdós partits. Tots dos hem arribat a la conclusió que els pressupostos, com que no incorporaven mesures contra la crisi, ni complien el finançament de Catalunya, no es podien votar favorablement i havien de ser tornats al govern. És totalment fals, tendencios i gratuït de dir que hi ha estratègies diferents entre Unió i Convergència.

—Potser les lloances del PSC cap a vosaltres, per la vostra "capacitat política" per comptes de la "irresponsabilitat" reivindicativa de Convergència, han afavorit que hi hagués aquesta percepció?

—Potser sí. Però si aquí hi ha hagut alguna irresponsabilitat política, per no haver inclòs mesures contra la crisi, per haver incomplert el respecte del finançament —i, per tant, haver incomplert la llei—, cal atribuir-la directament, primer, al president Zapatero i al seu govern. I en segon lloc, al PSC i el president de la Generalitat, per haver estat incapaços de forçar el govern de l'estat a incorporar el finançament i aquestes mesures als pressupostos.

—En l'actual situació, quina capacitat té CiU de fer reeixir part de les esmenes, en el procés de negociació dels pressupostos de l'estat?

—A veure, de capacitat matemàtica no en tenim cap, perquè el PSOE té els vots del PSC, que hauria hagut de dir

“El govern de l'estat, durant aquest període de sessions, en moltes qüestions acabarà venint-nos a buscar”



alguna cosa, si més no. Han estat muts, en aquesta primera fase, incapaços d'airejar la veu contra els plantejaments del senyors Solbes i Zapatero. Per tant, matemàticament, el PSOE té les majories amb el grup mixt, el BNG i el PNB.

De tota manera, confio que puguin fructificar algunes de les propostes importants de CiU, com ara tots els aspectes que fan referència als centres tecnològics, les ajudes a la R+D+i que ha de donar el govern de l'estat a Catalunya... També és veritat que potser poden prosperar algunes esmenes orientades a crear un fons extraordinari per a totes les actuacions de l'àmbit de la dependència a l'estat, i dels quals Catalunya podria sortir beneficiada.

Però, independentment dels pressupostos, el govern de l'estat, al llarg d'aquest període de sessions, en moltes qüestions acabarà venint-nos a buscar. Perquè, tal com està la situació —com diuen en castellà, *el horno no està para bollos*—, hauran d'assumir plantejaments com els que hem fet des de CiU, com ara una reforma econòmica que creï ocupació. Som l'única formació política al Congrés de Diputats que hem plantejat que cal una nova orientació de la política econòmica per a crear ocupació. Per això crec, i es-

pero, que el govern socialista deixarà de tenir miopia política i s'acostarà a nosaltres. De tota manera, la responsabilitat és d'ells, no nostra.

—**Us podeu arribar a trobar, en aquest procés negociador dels pressupostos, amb ERC i ICV-EUiA, vist que, com dieu, el PSC ha estat “mut” fins ara?**

—Bé, fins avui, la unitat de les forces polítiques de Catalunya ha estat entre ERC, ICV i CiU. L'únic que ha trencat la unitat en el finançament és el PSC. I això no parem de denunciar-ho.

—**I aquesta unitat que queda entre CiU, ERC i ICV-EUiA té futur, en matèria de finançament?**

—Pel que fa als aspectes que fan referència al finançament, fins avui, val a dir que hi ha hagut una gran complicitat entre els dirigents de totes tres formacions a Madrid: Duran, Ridaó —d'ERC— i Herrera —d'Iniciativa per Catalunya—, tots hem anat en la mateixa direcció i tots hem reclamat exactament les mateixes coses. Ara, quan el PSOE plantegi el model definitiu de nou finançament, negociat entre el govern de l'estat i el de la Generalitat, veurem si mantindrem la unitat. Jo espero que sí. Perquè és un dels punts més rellevants per al nostre

país. Per això espero que, si més no, es mantingui la unitat entre aquestes tres formacions. Per a nosaltres, ja ho dic ara, no quedarà. Aquest aspecte, l'intent d'aconseguir un nou model de finançament, tot i estar a l'oposició, volíem defensar-lo des de l'avantguarda, al costat del president de la Generalitat. Però avui, lamentablement, aquesta foto que havia de ser de quatre o de cinc, només és de tres, de CiU, ERC i ICV, perquè els del PSC han desaparegut d'escena.

—**Un altre dels punts clau per al futur de Catalunya serà la sentència del Tribunal Constitucional espanyol sobre la constitucionalitat de l'Estatut. El portaveu de CiU al Parlament, Oriol Pujol, va dir que hi hauria “una abans i un després” de les relacions entre Catalunya i Espanya, si es complien els pitjors presagis. Quina reacció proposaria Unió en cas d'una retallada notable de l'Estatut?**

—Potser aquí Unió té un plantejament una mica diferent, tot i que respectem els altres. Considerem que mentre no hi hagi sentència no hi ha d'haver cap resposta, ni ciutadana ni política. I, quan hi hagi una sentència, si es compleixen alguns mals auguris, totes les formacions polítiques haurem de reunir-nos i procurar que la resposta compti amb el màxim grau d'unitat. Per tant, d'entrada, cal esperar a saber que diu el Tribunal Constitucional. I mentrestant, no ens avancem. Són dos plantejaments diferents, tots dos respectables.

—**Vós que esteu a Madrid, però, creieu que les previsions de retallada de l'Estatut finalment es compliran?**

—La veritat és que parles amb gent, amb tantes opinions diferents, que ja m'he perdut. Però d'entrada, confio en la sensibilitat dels magistrats del Constitucional, que entenguin i actuïn en conseqüència, d'acord amb un Estatut que ha estat aprovat i referendat, primer per les Corts Generals i, en segon lloc, pel poble català. Per a mi aquests són dos aspectes importantíssims i m'agradaria que fossin prou motiu per fer que la totalitat de l'Estatut sigui respectada. Però, vaja, no em vull anticipar.

Enric Rimbua